

Undeva, cândva...

Ileana

Undeva, cândva, poate în alt univers
întâmplător, ni se vor întâlni pașii în mers
pentru o scurtă clipă, pentru un scurt ecou
al acestei iubiri ce se stinge în noi.

Și câtă tristețe rămâne într-o clipă
pentru această mare și tragică risipă...
Undeva, cândva, de ne va fi soroc
poate în altă viață și cu mai mult noroc,

Iubirea noastră ascunsă de-a timpului aripă
Ne va ieși înainte, de ne va fi sortită
Și împiedicați de vraja iubirii adevărate
O vom opri o clipă în ale noastre brațe.

Și fie cât de scurtă această întâlnire
Străină eu de tine și tu străin de mine,
O palidă amintire, ecoul să ne aducă
Din resturile arse, iubirea renăscută.

Că nu-i nimic mai tragic și mai pustiitor
Decât să treci prin viață lipsit de-al ei fior.
Că veșnic nu-i orgoliul, nici visele deșarte,
Doar singură iubirea, în viață n-are moarte!

Undeva, cândva, dacă va vrea destinul
Rătăcitori prin stele, iubirea noastră, chinul
Îl va opri o clipă, ca preț de un sărut
Și vom lăsa uitării tot ce ne-a despărțit....

10.02.2019